

Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου: Η θεραπεία των δύο τυφλών (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Αυγούστου 4, 2016

(Ματθ. θ΄ 27-35)

Ύπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ματθαῖον τὸν Εὐαγγελιστὴν

ὁμιλία αβ΄

α΄. Γιατί τάχα τοὺς σέρνει μαζί του ἐνῶ φωνάζουν; Πάλι ἐδῶ θέλει νὰ μᾶς διδάξη νὰ ἀποφεύγωμε τὴ δόξα ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἦταν κοντὰ τὸ σπίτι καὶ τοὺς ὀδηγεῖ ἐκεῖ γιὰ νὰ τοὺς θεραπεύσῃ μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Κι αὐτὸ εἶναι φανερὸ ἀπὸ ὅ,τι τοὺς εἶπε, νὰ μὴν ποῦν τίποτα σὲ κανένα. Καὶ δὲν εἶναι μικρὴ αὐτὴ ἢ κατηγορία ποὺ δέχωνται οἱ Ἰουδαῖοι, ὅταν οἱ τυφλοὶ μὲ χωρὶς μάτια ἀπὸ τὴν ἀκοὴ μονάχα δέχωνται τὴν πίστη, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἂν καὶ βλέπουν τὰ θαύματα κι ἔχουν μάρτυρα γιὰ ὅσα γίνονται τὴν ὄραση, τὰ ὀλότελα ἀντίθετα κάνουν. Προσέξτε καὶ τὴν προθυμία τῶν τυφλῶν καὶ ἀπὸ τίς κραυγές κι ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ συνάντηση. Οὔτε δηλαδὴ πλησίασαν μόνο ἀλλὰ καὶ φώναζαν δυνατὰ καὶ τίποτα δὲν ἤθελα παρὰ εὐσπλαχνία. Τὸν ἀποκαλοῦσαν Γιὸ τοῦ Δαυΐδ, γιὰ τὸ ὄνομα τοὺς φαινόταν τιμητικὸ. Σὲ πολλὰς περιπτώσεις καὶ οἱ προφῆτες ἔτσι καλοῦσαν τοὺς βασιλιάδες, ποὺ ἤθελαν νὰ τιμήσουν καὶ νὰ τοὺς παρουσιάσουν μεγάλους. Κι ὅταν τοὺς ὠδήγησε στὸ σπίτι, τοὺς ἀπευθύνει δεύτερη ἐρώτηση. **Σὲ πολλὰς περιπτώσεις φρόντιζε νὰ κάνη τίς θεραπείες του, ἀφοῦ τὸν ἰκέτευαν, γιὰ νὰ μὴ νομίση κανένας ὅτι ἀπὸ φιλοδοξία ἔτρεχε νὰ θαυματοποιῇ.** Κι ὄχι γι' αὐτὸ μονάχα ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξη πὼς ἦσαν ἄξιοι γιὰ τὴν θεραπεία καὶ γιὰ νὰ μὴ λένε ὅτι ἀφοῦ ἀπὸ εὐσπλαχνία ἔσωζε, ἔπρεπε νὰ σωθοῦν ὅλοι. Ἔχει καὶ ἡ φιλανθρωπία τὴ δικαιολογία της, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν **πίστη ἐκείνων ποὺ σώζονται.** Δὲ γυρεύει ὅμως ἀπ' αὐτοὺς τὴν πίστη μόνο γι' αὐτό, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸν ἀποκάλεσαν Γιὸ τοῦ Δαυΐδ, θέλοντας νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ ἀκόμα ψηλότερα καὶ διδάσκοντάς τους νὰ φαντάζονται γιὰ ἐκεῖνον αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε τοὺς λέει· Πιστεύετε ὅτι μπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτό; Δὲν τοὺς εἶπε· πιστεύετε ὅτι μπορῶ νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, ὅτι μπορῶ νὰ προσευχηθῶ ἀλλὰ ὅτι **ἐγὼ μπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτό.** Κι ἐκεῖνοι Ναί, Κύριε, τοῦ λένε. Δὲν τὸν ἀποκαλοῦν πιά Γιὸ τοῦ Δαυΐδ ἀλλὰ ἀνεβαίνουν ψηλότερα καὶ ὁμολογοῦν πὼς εἶναι Κύριος. Καὶ τότε αὐτὸς βάζει τὸ χέρι ἀπάνω τους λέγοντας. Ἄς

γίνη κατὰ τὴν πίστη σας. Αὐτὸ τὸ κάνει γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πίστη τους καὶ νὰ δείξῃ πὼς **συμμετέχουν στὸ θαῦμα**, καὶ δείχνοντας ὅτι τὰ λόγια του δὲν ἦσαν γιὰ νὰ τοὺς κολακέψουν. Οὔτε εἶπε· ἄς ἀνοίξουν τὰ μάτια σας. Ἄς σᾶς γίνη κατὰ τὴν πίστη σας. Αὐτὸ σὲ πολλοὺς ἀπὸ ὅσους τὸν ἐπλησίασαν τὸ εἶπε, ἀπὸ φροντίδανὰ **τουίση τὴν πίστη πὸ ἔβλεπε στὴν ψυχὴ τους** πρὶν ἀπὸ τὴν θεραπεία τοῦ σώματος. Ἔτσι καὶ σ' ἐκείνους θὰ ἔδινε περισσότερη τιμὴ καὶ ἄλλους θὰ τοὺς ἔκανε πρὸ πρόθυμοις. Ἔτσι καὶ στὸν παραλυτικό. Προτοῦ συσφίξῃ τὶς ἀρθρώσεις σηκώνει τὴν ψυχὴ του πὸ ἦταν πεσμένη λέγοντας· θάρρος παιδί μου, συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Καὶ τὴ μικρὴ κόρη, ἀφοῦ ἀνάστησε, τὴν ἐκράτησε καὶ μὲ τὸ φαγητὸ τῆς ἔμαθε τὸν εὐεργέτη της. Καὶ στὴν περίπτωση τοῦ ἑκατοντάρχου ἔκαμε τὸ ἴδιο, **ἐξαρτῶντας τὰ ὅλα ἀπὸ τὴν πίστη**. Ἀλλὰ καὶ τοὺς μαθητὰς του γιὰ νὰ τοὺς γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν τρικυμία, τοὺς ἐλευθέρωσε πρῶτα ἀπὸ τὴν ὀλιγοπιστία. Ἔτσι λοιπὸν κι ἐδῶ. Καὶ πρὶν ἀκόμα ἐκεῖνοι φωνάξουν, ἐγνώριζε τὰ μυστικὰ τῆς ψυχῆς τους. Γιὰ νὰ δημιουργήσῃ ὅμως καὶ σ' ἄλλους τὴν ἴδια προθυμία, τοὺς φανερῶνει καὶ στοὺς ἄλλους, δείχνοντας μὲ τὴν θεραπεία τὴν κρυμμένη πίστη τους.

Μετὰ τὴν θεραπεία τοὺς προστάζει νὰ μὴν ποῦν σὲ κανέναν τίποτα κι ὄχι ἀπλᾶ ἀλλὰ πολὺ ἔντονα. Τοὺς μίλησε ὁ Ἰησοῦς αὐστηρὰ καὶ τοὺς εἶπε· Προσέξτε, νὰ μὴ μάθῃ κανεὶς. Αὐτοὶ ὅμως βγῆκαν καὶ διέδωσαν τὴ φήμῃ σ' ὅλη ἐκείνη τὴν περιοχὴ. Ἐκεῖνοι δὲν κρατήθηκαν ἀλλὰ ἔγιναν κήρυκες κι εὐαγγελισταὶ του καὶ δὲν ἐκράτησαν τὴ διαταγὴ νὰ φυλάξουν κρυφὸ τὸ θαῦμα. **Κι ἂν ἄλλη φορὰ λέγει Πήγαινε καὶ νὰ διηγέσαι τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἐκεῖνο ἀντίθετο μὲ τοῦτο, ἀλλὰ ὀλότελα σύμφωνο. Μᾶς μαθαίνει νὰ μὴ λέμε τίποτα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας καὶ νὰ ἐμποδίζωμε ὅσους θέλουν νὰ μᾶς ἐγκωμιάζουν. Ἄν ὅμως ἡ δόξα ἀποδιδόταν στὸ Θεό, ὄχι μόνο νὰ μὴν ἐμποδίζωμε ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβάλλωμε νὰ γίνεται αὐτό.** Ὅταν αὐτοὶ ἔβγαιναν, λέει, νὰ καὶ τοῦ φέρνουν ἓνα μουγγό, δαιμονισμένο. **Δὲν ἦταν φυσικὴ ἀσθένεια ἀλλὰ δαιμονικὴ ἐπιβουλή, γι' αὐτὸ καὶ χρειάζεται νὰ τὸν φέρουν ἄλλοι.** Ἀφοῦ ἦταν ἄλαλος δὲν μπορούσε νὰ παρακαλέσῃ ὁ ἴδιος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, οὔτε ἄλλους νὰ παρακαλέσῃ ἀφοῦ ὁ δαίμονας εἶχε δέσει τὴ γλῶσσα καὶ μαζί μὲ τὴ γλῶσσα εἶχε δεσμεύσει καὶ τὴν ψυχὴ. **Γιὰ τοῦτο ἀπ' αὐτὸν δὲν ζητεῖ πίστη,** ἀλλὰ τὸν θεραπεύει ἀμέσως. Ὅταν βγῆκε ὁ δαίμονας, μίλησε ὁ μουγγός. Ἐκδήλωσαν τὸ θαυμασμό τους οἱ ἄνθρωποι· ποτὲ δὲν ξαναέγινε ἔτσι στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό. Αὐτὸ πὸ πρὸ πολὺ τάραζε τοὺς Φαρισαίους ἦταν ὅτι τὸν ἐθεωροῦσαν πρῶτο ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς παλιούς. Καὶ τὸν θεωροῦσαν πρῶτο ὄχι γιατί θεράπευσε ἀλλὰ γιατί θεράπευσε εὐκόλα, γρήγορα, ἄπειρες κι ἀνίατες ἀρρώστιες. Ὁ λαὸς ἔτσι σκεφτόταν.

β'. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ὀλότελ' ἀντίθετα. Ὅχι μόνο διαβάλλουν ὅσα ἔγιναν, ἀλλὰ δὲν ντρέπονται νὰ ἀντιφάσκουν στὸν ἑαυτὸ τους. Ἔτσι εἶναι ἡ πονηρία. Τί ἰσχυρίζονται; Στὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων βγάζει τοὺς δαίμονες. Ὑπάρχει πρὸ ἀνόητη σκέψη ἀπ'

αυτή; Γιατί βέβαια όπως λέει πὸ πέρα εἶναι **ἀντιφατικὸ ἕνας δαίμονας νὰ διώχνη ἄλλον**. Συνηθίζει ἐκεῖνος νὰ διοργανῶνῃ τὰ δικά του, ὄχι νὰ τὰ διαλύῃ. Ἐξ ἄλλου αὐτὸς δὲν ἔβγαζε μονάχα δαίμονα ἀλλὰ καὶ λεπρούς ἐκαθάρισε καὶ νεκρούς ἀνάστησε καὶ θάλασσα κόπασε καὶ ἁμαρτίες συγχώρησε καὶ τὴ βασιλεία ἐκήρυξε καὶ στὸν Πατέρα ὠδήγησε. Αὐτὰ οὔτε θὰ ἀποφάσιζε οὔτε θὰ μπορούσε ποτὲ ἕνας δαίμονας νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ. Γιατὶ οἱ **δαίμονες ὀδηγοῦν στὰ εἶδωλα κι ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ μᾶς πρᾶσύνουν ν' ἀπιστοῦμε στὴ μέλλουσα ζωή**. Ὁ δαίμονος εὐεργετῆ, ὅταν ὑβρίζεται, ἀφοῦ κι ὅταν δὲν ὑβρίζεται βλάπτει ἐκείνους πὸν τὸν ὑπηρετοῦν καὶ τὸν τιμοῦν. Ὁ Χριστὸς ὅμως κάνει τὸ ἀντίθετο. Ὑστερ' ἀπὸ τὶς ὑβρεις καὶ τὶς κακολογίες ἐρχόταν λέγει, στὶς πόλεις ὅλες μὲ τὴ σειρά καὶ τὰ χωριά, μιλῶντας στὶς συναγωγές τους, κηρύσσοντας τὸ εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας καὶ θεραπεύοντας κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε πάθος. **Κι ὄχι μόνο δὲν τοὺς ἐτιμώρησε γιὰ τὴν ἀναισθησία τους ἀλλὰ μήτε κἄν τοὺς ἐμάλλωσε**. Τὸν ἴδιο καιρὸ καὶ τὴν πραότητα του ἔδειχνε καὶ μ' αὐτὴ φανέρωνε τὴν κακολογία. Τὸν ἴδιο καιρὸ ἤθελε μὲ τὰ θαύματα πὸν θ' ἀκολουθοῦσαν νὰ δώσῃ ἰσχυρότερη ἀπόδειξη καὶ τότε νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὸν ἔλεγχο μὲ τοὺς λόγους του. Πήγαινε λοιπὸν μὲ τὴ σειρά καὶ στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά καὶ στὶς συναγωγές τους. **Καὶ μᾶς διδάσκει ἔτσι ν' ἀμείβωμε ὅσους μᾶς κακολογοῦν, ὄχι μὲ δικές μας κακολογίες ἀλλὰ μὲ πὸ μεγάλες εὐεργεσίες**. Γιατὶ ἂν εὐεργετῆς τοὺς ὀμοδούλους σου ὅ,τι κι ἂν σοῦ κάνουν, **ὄχι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ τὸ Θεό**, μὴ σταματήσῃς νὰ εὐεργετῆς, γιὰ νὰ εἶναι μεγαλύτερος ὁ μισθός σου. Γιατὶ **αὐτὸς πὸν παύει νὰ εὐεργετῆ, ὅταν τὸν κακολογήσουν δείχνει ὅτι εὐεργετοῦσε γιὰ τὸν ἔπαινό του κι ὄχι τὸ Θεό**. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς διδάσκοντάς μας ὅτι ἀπὸ καλωσύνη μονάχα προχωροῦσε στὸ ἔργο του, δὲν περίμενε νάρθοῦν μόνο κοντά του, οἱ ἄρρωστοι ἀλλὰ καὶ αὐτὸς πήγαινε ἀμέσως σ' αὐτούς. Καὶ τοὺς πήγαινε δυὸ μέγιστα ἀγαθὰ, ἕνα τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας κι ἄλλο τὴ θεραπεία ὅλων τῶν ἀσθενειῶν. Καὶ δὲν περιφρονοῦσε καμμιά πόλη καὶ δὲν προσπερνοῦνε κανέναν χωριό, ἀλλὰ ἐπισκεπτόταν κάθε τόπο. Δὲ σταματᾶ ἐδῶ, ἀλλὰ προσθέτει κι ἄλλη φροντίδα. Ὅταν εἶδε, λέει, τὸν κόσμον τοὺς λυπήθηκε πὸν ἦσαν ταλαιπωρημένοι κι ἀπορριγμένοι σὰν πρόβατα πὸν δὲν εἶχαν βοσκό. Καὶ παρατηρεῖ στοὺς μαθητάς του· εἶναι πολὺς ὁ θερισμὸς ἀλλὰ λίγοι οἱ ἐργάτες. Παρακαλέστε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ νὰ βγάλῃ κι ἄλλους ἐργάτες στὸν θερισμὸ του. Προσέξτε πάλι τὴν **ἔλλειψη κενοδοξίας**. Γιὰ νὰ μὴν προσελκύσῃ ὅλους στὸν ἑαυτὸ του, στέλνει τοὺς μαθητάς, ἂν κι ὄχι μόνο γι' αὐτό. Θέλει καὶ νὰ τοὺς ἀσκήσῃ καὶ προπονημένους μέσα στὴν παλαιστρα τῆς Παλαιστίνης νὰ τοὺς ἀποδώσῃ στοὺς ἀγῶνες τῆς οἰκουμένης. Γι' αὐτὸ κι ὀρίζει τὴν προπόνηση μεγαλύτερη ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες, ὅπως ταιριάζε στὴν ἱκανότητά τους, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν εὐκολότερα τοὺς ἀγῶνες πὸν θὰ ἐπακολουθήσουν. Σὰν ἀδύνατους νεοσσοὺς πὸν τοὺς προετοιμάζουν οἱ γονεῖς τους γιὰ νὰ πετάξουν. Κι ἀμέσως τοὺς κάνει θεραπευτάς σωμάτων, φυλάγοντας γι' ἀργότερα τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς πὸν προηγεῖται. Καὶ προσέξτε πῶς δείχνει εὐκολο κι ἀπαραίτητο τὸ πρᾶγμα. Λέει ὅτι ὁ θερισμὸς εἶναι πολὺς, ἀλλὰ οἱ ἐργάτες λίγοι. Δὲν σᾶς στέλλω στὴ σπορά, λέει, ἀλλὰ στὸ θερισμό. Τὸ ἔλεγε ἀλλοιῶς στὸν Ἰωάννη. Ἄλλοι ἔχουν κοπιάσει καὶ σεῖς

καρπωθήκατε τούς κόπους τους. Αυτό τὰ ἔλεγε, γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ τὸ πνεῦμα τους καὶ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ δείξῃ ὅτι ἔφτασε ὁ μεγαλύτερος κόπος. Τρέχει κι ἐδῶ **ἀπὸ φιλανθρωπία, ὄχι γι' ἀμοιβή**. Τοὺς λυπήθηκε ἐπειδὴ ἦσαν ταλαιπωρημένοι κι ἀπορριγμένοι σὰν πρόβατα ποὺ δὲν εἶχαν βοσκό. Αὐτὴ ἡ κατηγορία ἀπευθύνεται στοὺς ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων, γιὰτὶ ἂν καὶ ποιμένες, ἐφέρονταν σὰν λύκοι. Ὅχι μονάχα δὲν βοήθησαν τὸν κόσμον ἀλλὰ κατάστρεφαν καὶ τὴν προκοπή του. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ κόσμος ἐθαύμαζαν κι ἔλεγαν ποτὲ δὲ θὰ ξανάγινε αὐτὸ στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, αὐτοὶ ἔλεγαν τ' ἀντίθετα, ὅτι στὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων βγάζει τὰ δαιμόνια. Ἐργάτες πάλι ἐδῶ ἀποκαλεῖ τοὺς δώδεκα μαθητάς. Καὶ μὲ τὸ νὰ πῆ οἱ ἐργάτες εἶναι λίγοι, τοὺς πρόσθετε κι ἄλλους; Ὅχι, ἀπλῶς ἀπέστειλε αὐτούς. Καὶ γιὰτὶ ἔλεγε παρακαλέστε τὸν Κύριο τοῦ θερισμοῦ νὰ βάλῃ στὸ θερισμὸ του ἐργάτες, χωρὶς νὰ προσθέσῃ κανένα στὴ δωδεκάδα τους; Γιὰτὶ καὶ δώδεκα ποὺ ἦσαν, τοὺς εἶχε κάμει πολλούς, ὄχι ἐπειδὴ αὐξήσε τὸν ἀριθμὸ τους ἀλλὰ γιὰτὶ τοὺς ἐχάρισε τὴ δύναμη.

γ'. Κι ὕστερα δείχνοντας πόσο μεγάλο εἶναι τὸ δῶρο τοὺς προτρέπει· Παρακαλέστε τὸν Κύριο τοῦ θερισμοῦ καὶ ὑπονοεῖ τὸν ἑαυτὸ του ποὺ ἔχει τὸ κῦρος. Γιὰτὶ ὅταν τοὺς εἶπε παρακαλέστε τὸν Κύριο τοῦ θερισμοῦ τοὺς χειροτονεῖ ἀμέσως, ὑπενθυμίζοντάς τους καὶ τοὺς λόγους τοῦ Ἰωάννη καὶ τὸ ἀλώνι καὶ τὸ λίχνισμα καὶ τὸ ἄχυρο καὶ τὸ σιτάρι. Ἀπ' αὐτὸ φαίνεται ὅτι γεωργὸς εἶναι ὁ ἴδιος, ὁ ἴδιος Κύριος τοῦ θερισμοῦ καὶ πάλι ὁ Κύριος τῶν προφητῶν. Γιὰτὶ ἂν ἔστειλε νὰ θερίσουν, εἶναι φανερὸ ὅτι δὲν ἔστειλε νὰ θερίσουν τὰ ξένα ἀλλὰ ὅσα ἔβαλε νὰ σπείρουν οἱ προφῆτες του. Καὶ δὲν τοὺς ἐνθάρρυνε μόνο μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, μὲ τὸ νὰ καλέσῃ θερισμὸ τὴν ὑπηρεσία τους ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ νὰ τοὺς κάμῃ ἱκανοὺς γιὰ τὴν ὑπηρεσία τους. Καὶ ἀφοῦ κάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητάς του, τοὺς ἔδωσε ἐξουσία πάνω σ' ἀκάθαρτα πνεύματα, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ βγάζουν καὶ νὰ θεραπεύουν κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε πάθος. **Δὲν τοὺς εἶχε ἀκόμα δοθῆ τὸ Πνεῦμα. Κι αὐτὸ ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ, ὅπως λέει. Πῶς λοιπὸν ἔβγαζαν τὰ πνεύματα;** Μὲ τὴ δύναμη τῆς διαταγῆς καὶ τῆς ἐξουσίας του. Προσέξτε καὶ τὴν κατάλληλη ὥρα τῆς ἀποστολῆς. Δὲν τοὺς ἔστειλε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀλλὰ ἀφοῦ σὲ ἐπαρκῆ βαθμὸ τὸν εἶχαν ἀκολουθήσῃ καὶ εἶδαν καὶ τὸ νεκρὸ νὰ ἔχῃ ἀναστήσει καὶ τὴ θάλασσα νὰ ἔχῃ ἐπιτιμήσει καὶ τοὺς δαίμονες νὰ ἔχῃ βγάλει καὶ τὸν παραλυτικὸ νὰ ἔχῃ σφίξει, καὶ τὶς ἀμαρτίες νὰ ἔχῃ συγχωρήσει καὶ τὸν λεπρὸ νὰ τὸν ἔχῃ καθαρῖσει κι ἀφοῦ εἶχαν λάβει ἱκανοποιητικὴ ἀπόδειξη γιὰ τὴ δύναμή του καὶ μ' ἔργα καὶ μὲ λόγους, τότε μόνο τοὺς στέλλει. Καὶ πάλι δὲν τοὺς στέλλει σὲ ἀποστολὴ ἐπικίνδυνη -κανένας κίνδυνος δὲν ἦταν στὴν Παλαιστίνη- ἀλλὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπίσουν κακολογίες μονάχα. Ὡστόσο προλέγει καὶ τοὺς κινδύνους προετοιμάζοντάς τους ἀπὸ πρὸς καὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπη ὑπόμνηση τοὺς δημιουργεῖ διάθεση ἀγωνιστικῆ. Κι ὡς τώρα δύο ζεύγη ἀποστόλων ἀναφέρει, τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννη, κι ἔπειτα ἀπ' αὐτοὺς ἔδειξε ὅτι εἶχε κληθῆ ὁ Ματθαῖος· γιὰ τὴν κλήση καὶ τὴν ὀνομασία ὅμως τῶν ἄλλων καθόλου δὲν εἶχε μιλήσει. Γι' αὐτὸ ἐδῶ ἀναγκαστικὰ παραθέτει τὸν κατάλογο καὶ τὸν ἀριθμὸ τους καὶ

μᾶς γνωρίζη τὰ ὀνόματά τους μ' αὐτὸν τὸν τρόπο· **τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι αὐτά**: Πρῶτος ὁ Σίμων πὸ λέγεται Πέτρος. Ἦταν ἄλλος ὁ Σίμων, ὁ Κανανίτης. Κι ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσακριώτης καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβου· καὶ ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου καὶ ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ζεβεδαίου. Ὁ Μᾶρκος τοὺς ἀναφέρει κι ἀνάλογα μὲ τὴν ἀξία τους ὕστερ' ἀπὸ τοὺς δυὸ κορυφαίους βάζει τὸν Ἀνδρέα. Ὁ Μαθαῖος ὅμως ἀδιαφορεῖ γι' αὐτὸ καὶ βάζει πρὶν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του τὸν Θωμᾶ πὸ ἦταν πολὺ κατώτερός του. Ἀλλὰ ἄς δοῦμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸν κατάλογο. Πρῶτος, ὁ Σίμων πὸ λέγεται Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς του. Δὲν εἶναι κι αὐτὸ μικρὸ ἐγκώμιο. Τὸν ἕνα τὸν ὠνόμασε ἀπὸ τὴν ἀρετὴ του, τὸν ἄλλο ἀπὸ τὴν εὐγένεια τοῦ τρόπου. Ἔπειτα ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ὁ ἀδελφὸς του Ἰωάννης. Βλέπετε πὼς δὲν τοὺς βάζει κατὰ τὴν ἀξία τους. Ἐγὼ νομίζω πὼς ὁ Ἰωάννης δὲν εἶναι μόνο ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του. Ὑστερα πρόσθετε τὸ Φίλιππο καὶ Βαρθολομαῖο, τὸ Θωμᾶ καὶ τὸ Ματθαῖο τὸν τελῶνη. Ὁ Λουκᾶς ἀντίθετα βάζει τὸ Ματθαῖο πρὶν ἀπὸ τὸ Θωμᾶ. Ἔπειτα ὁ Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου. Γιατὶ ἦταν ὅπως εἶπα καὶ τοῦ Ζεβεδαίου. Κι ὕστερα ἀφοῦ εἶπε τὸν Λεββαῖο πὸ ὠνομάστηκε Θαδδαῖος καὶ τὸ Σίμωνα τὸ ζωλωτὴ, πὸ τὸν ἀποκαλεῖ καὶ Κανανίτη, ἔρχεται καὶ στὸν προδότη. Μίλησε γι' αὐτὸν ὄχι σὰν κανέναν πὸ τὸν μισοῦσε καὶ τὸν πολεμοῦσε ἀλλὰ σὰν κάποιος, πὸ γράφει ἱστορία. Δὲν εἶπε ὁ ἄθλιος καὶ πανάθλιος ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του τὸν εἶπε Ἰούδα Ἰσκαριώτη. Ἦταν κι ἄλλος Ἰούδας ὁ λεγόμενος Λεββαῖος καὶ Θαδδαῖος πὸ ὁ Λουκᾶς λέει ὅτι ἦταν τοῦ Ἰακώβου. Ἰούδας τοῦ Ἰακώβου. Ξεχωρίζοντάς τον αὐτὸν λέει Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης πὸ τὸν παράδωσε. Καὶ δὲν ντρέπεται λέγοντας, αὐτὸς πὸ τὸν παράδωσε κι ὅλα. Ἔτσι ποτὲ δὲν ἔκρυσαν ἀκόμα γι' αὐτὰ πὸ θεωροῦσαν αἰσχρά. Πρῶτος ἀπ' ὅλους καὶ κορυφαῖος ὁ ἀγράμματος, ὁ ἄγνωστος. Ἀλλὰ ἄς δοῦμε καὶ σὲ ποιὸς τοὺς στέλλει. Αὐτοὺς τοὺς δώδεκα, λέει, ἔστειλε ὁ Ἰησοῦς. Ποιοὶ ἦσαν αὐτοί; Οἱ ψαράδες, οἱ τελῶνες. Γιατὶ τέσσερις ἦσαν ψαράδες, καὶ δύο τελῶνες, ὁ Ματαθαῖος καὶ ὁ Ἰάκωβος· ὁ ἕνας ἦταν καὶ προδότης. Καὶ τί τοὺς λέει; Χωρὶς περιστροφές τοὺς παραγγέλλει· Μὴ βαδίσετε τὸ δρόμο πρὸς τοὺς εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς καὶ σὲ πόλη Σαμαρειτικὴ μὴν μπῆτε· κατευθυνθῆτε μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ παραστρατημένα ἀπὸ τὸ σπῖτι τοῦ Ἰσραήλ. Μὴ νομίσετε, ἐπειδὴ μὲ βρίζουν καὶ μὲ φωνάζουν δαιμονισμένο ὅτι τοὺς μισῶ καὶ τοὺς ἀποστρέφομαι. Αὐτοὺς πρώτους ἐνδιαφέρομαι νὰ διορθώσω, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους παίρνοντάς σας σ' αὐτοὺς σᾶς στέλλω δασκάλους καὶ γιατρούς. Κι ὄχι μόνο σᾶς ἐμποδίζω νὰ κηρύξετε σ' ἄλλους πρὶν ἀπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ δὲ σᾶς ἐπιτρέπω μήτε τὸ δρόμο νὰ πατήσετε πὸ ὁδηγεῖ σ' αὐτοὺς μήτε σὲ καμμιά πόλη τους νὰ μπῆτε.

δ'. Γιατὶ κι οἱ Σαμαρεῖτες εἶναι ἀντίθετοι μὲ τοὺς Ἰουδαίους. Μόλο πὸ ἦσαν πιὸ εὐκόλοι, γιατί ἦσαν πολὺ πιὸ κατάλληλοι στὴν πίστη ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι ἦσαν δυσκολώτεροι, τοὺς στέλλει ὡστόσο στοὺς σκληρότερους, δείχνοντας ὅτι αὐτοὺς φροντίζει καὶ κλείνοντας τὰ στόματα τῶν Ἰουδαίων καὶ προετοιμάζοντας τὸ δρόμο μὲ τὴν διδασκαλία τῶν ἀποστόλων. Αὐτὸ γιὰ νὰ μὴν τὸν κατηγοροῦν, πάλι, ὅτι πῆγαν

στούς είδωλολάτρες και φανή πώς έχουν βάσιμη δικαιολογία ν' απομακρυνθούν απ' αυτόν και νά τον αποστραφούν. Και τούς αποκαλεί πρόβατα που παραστράτησαν, όχι που πήδησαν την μάντρα και έφυγαν, **έφευρίσκοντας από παντού τρόπους να τούς συγχωρήσει και προσπαθώντας να προσελκύσει τη συμπάθειά τους**. Πηγαίνετε, τούς λέει, και κηρύξτε ότι **είναι κοντά η βασιλεία των ούρανών**. Είδατε μεγαλείο αποστολής; Είδατε πώς είναι τὸ αποστολικό αξίωμα; **Δέν παίρνουν διαταγή να μιλήσουν για τίποτα τὸ αίσθητό**, ούτε ὅπως ἐκεῖνα που ἔλεγαν οἱ γύρω ἀπὸ τὸν Μωυσῆ και τούς προφήτες, ἀλλὰ πράγματα **καινούργια και παράδοξα**. Δέν ἐκήρυτταν τέτοια ἐκεῖνοι ἀλλὰ τὴ γῆ και τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. Ἐνῶ αὐτοὶ ἐδῶ τὴ βασιλεία των ούρανών κι ὅλα ὅσα ὑπάρχουν ἐκεῖ. Και δέν είναι μόνο ἀπὸ τὴ διδασκαλία ἀνώτεροι ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴν ὑπακοή. Οὔτε ὀπισθοχωροῦν οὔτε διστάζουν ὅπως οἱ παλιοί. Ἀλλὰ μολονότι ἀκοῦν για κινδύνους και πολέμους και ἀνυπόφορα δεινὰ, μὲ πολλήν ὑπακοήν δέχονται τὶς διαταγές, ἀφοῦ εἶναι κήρυκες τῆς βασιλείας. Και γιατί εἶναι παράξενο, λέγει, που ὑπάκουσαν, ἀφοῦ δέν κηρύττουν κανένα δυσάρεστο και δύσκολο; Ἀλήθεια, δέν εἶχαν πάρει καμμιά δύσκολη διαταγή; Δέν ἀκοῦτε για τὶς φυλακίσεις, τὶς σταυρώσεις, τούς ἐμφυλίους πολέμους, τὸ μῖσος ὄλων, ὅλα αὐτά, που λίγο πὸ πέρα τούς ἔλεγε ὅτι θὰ ὑποστοῦν; Τούς ἔστειλε να γίνουν για τούς ἄλλους πρόξενοι και κήρυκες μυρίων, ἀγαθῶν, οἱ ἴδιοι ὅμως ἔλεγε και προφήτεψε ὅτι **θὰ πάθουν ἀθεράπευτα δεινὰ**. Ὑστερα για να τούς δώσει κῦρος λέγει· Θεραπεύετε τούς ἄρρωστους, καθαρίζετε τούς λεπρούς, βγάζετε τούς δαίμονες· **πήρατε δωρεὰ τὸ χάρισμα· δωρεὰ μοιράσετέ το**. Προσέξτε πὼς φροντίζει για τὴ συμπεριφορά τους, καθόλου λιγώτερο ἀπὸ ὅ,τι για τὰ θαύματα, δείχνοντας ὅτι **τὰ θαύματα χωρὶς τὴ συμπεριφορά δέν εἶναι τίποτα**. Τούς περιορίζει λέγοντάς τους· δωρεὰ πήρατε τὸ χάρισμα, δωρεὰ μοιράστε το. Τούς προετοιμάζει να εἶναι καθαροὶ ἀπὸ φιλοχρηματία. Κι ὕστερα για να μὴ νομισθῆ πὼς εἶναι δικό τους κατόρθωμα και ὑπερηφανευθοῦν ἀπὸ τὰ θαύματα που θὰ γίνουν τούς λέει· Δωρεὰ πήρατε τὸ χάρισμα, δωρεὰ μοιράστε το. Τίποτα δέν χαρίζετε σεῖς σ' ἐκείνους που σᾶς δέχονται. Γιατί δέν ἐπληρώσατε για να τὰ πάρετε, οὔτε που κοπιάσατε· εἶναι δικό μου χάρισμα σὲ σᾶς. Ἔτσι λοιπὸν δώστε και σὲ κείνους. Οὔτε μπορεῖτε να βρῆτε τιμὴ που να τούς ἀξίζει. Ὑστερα ἀποσπώντας ἀμέσως τὴ ρίζα των κακῶν λέει· Μὴν ἀποκτήσετε χρυσάφι, οὔτε ἄργυρο, οὔτε χαλκὸ στὶς ζῶνες σας, μήτε σάκκο για τὸ ταξίδι μήτε δύο χιτῶνες, μήτε παπούτσια, μήτε ραβδί. Δέν εἶπε μὴν πάρετε μαζί σας, ἀλλὰ κι ἂν εἶναι δυνατὸ να πάρετε ἀπὸ ἄλλοῦ, ἀποφύγετε τὴν κακὴ ἀσθένεια. Πολλὰ κατώρθωσε μὲ αὐτό. Πρῶτα ἀπομάκρυνε ἀπὸ τούς μαθητὰς κάθε ὑποψία. Δεύτερο τούς ἐλευθέρωνε ἀπὸ κάθε φροντίδα, ὥστε ν' ἀφιερώνουν ὅλο τὸν καιρὸ τους στὴ διδασκαλία· τρίτο, τούς ἐμάθαινε τὴ δύναμή του. Αὐτὸ ἀκριβῶς τούς λέει ἔπειτ' ἀπὸ αὐτό· Μὴ στερηθήκατε ἀπὸ τίποτα, ὅταν σᾶς ἔστειλα γυμνοὺς και ξυπόλυτους; Δέν τούς εἶπε ἀμέσως μὴν ἀποκτήσετε, ἀλλὰ ὅταν τούς εἶπε καθαρίζετε λεπρούς, βγάζετε δαιμόνια, τότε εἶπε· Μὴν ἀποκτήσετε τίποτα· δωρεὰ πήρατε τὸ χάρισμα, δωρεὰ μοιράστε το. Τούς ἔδινε ἐκεῖνο που ἦταν συμφέρον και ἔπρεπε κι ἦταν δυνατό. **Θὰ ἔλεγε ἴσως κανένας ὅτι ἴσως τὰ ἄλλα εἶναι δικαιολογημένα. Ἀλλὰ τὸ να μὴ ἔχουν σάκκο στὸ ταξίδι, οὔτε δύο χιτῶνες, οὔτε ραβδί, οὔτε ὑποδήματα,**

για ποιά λόγο τὰ πρόσταξε; Ἐπειδὴ ἤθελε νὰ τοὺς ἀσκήσῃ στὴν τελειότητα. Πιὸ πάνω οὔτε γιὰ τὴν ἄλλη μέρα δὲν τοὺς ἄφησε νὰ φροντίζουν. Ἔτσι ἔπρεπε, ἀφοῦ θὰ τοὺς ἔστελνε δασκάλους στὴν οἰκουμένη. Γι' αὐτὸ τοὺς βγάζει μέσα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη φύση τοὺς ἀγγέλους, γιὰ νὰ πῶ ἔτσι. Ἀπὸ κάθε βιοτικὴ φροντίδα τοὺς ἐλευθερώνει, γιὰ νὰ κατέχωνται ἀπὸ **μιὰ φροντίδα μονάχα, τῆς διδασκαλίας** καὶ πιὸ καλὰ κι ἀπ' αὐτὴν ἀκόμα τοὺς ἐλευθερώνει λέγοντας· Μὴ φροντίσετε ὡς καὶ τί θὰ πῆτε. Ὡστε αὐτὸ ποὺ φαίνεται πὼς εἶναι ἐνοχλητικὸ καὶ βαρὺ, αὐτὸ τὸ κάνει ὀλότελα εὐκόλο καὶ ἐλαφρὺ. Τίποτα δὲν τοὺς δημιουργεῖ τόσο καλὴ διάθεση, ὅσο τὸ ὅτι ἔχουν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φροντίδες καὶ μέριμνες. Καὶ μάλιστα ὅταν μποροῦν νὰ μὴ στεροῦνται τίποτα χωρὶς αὐτὲς μὲ τὴν παρουσία μόνο τοῦ Θεοῦ ποὺ θὰ γίνεταί τὸ πᾶν γι' αὐτούς. Καὶ γιὰ νὰ μὴ λένε· Ἀπὸ ποῦ θὰ βροῦνε τὴν τροφὴ ποῦ μᾶς χρειάζεται; Δὲν τοὺς λέει· Ἀκούσατε ποὺ σᾶς εἶπα πιὸ μπροστὰ παρατηρήσετε τὰ πουλιὰ τοῦρανοῦ. Δὲν ἦταν ἀκόμα σὲ θέση νὰ πραγματοποιήσουν αὐτὴ τὴ διαταγή. Τοὺς εἶπε κάτι ἄλλο πολὺ κατώτερο· εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς του ὁ ἐργάτης. Τοὺς ἐδήλωσε ἔτσι ὅτι ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοὺς ἔπρεπε νὰ τρέφονται. Κι ἔτσι οὔτε αὐτοὶ θὰ ὑπερηφανεύονταν εἰς βάρος τῶν μαθητῶν τους, ἐπειδὴ τάχα τους τὰ ἔδιναν ὅλα καὶ τίποτα δὲν ἔπαιρναν ἀπ' αὐτούς κι οὔτε πάλι ἐκεῖνοι θ' ἀπομακρύνονταν ἐπειδὴ θὰ τοὺς περιφρονοῦσαν ἐκεῖνοι.

ε'. Ἐπειτα **γιὰ νὰ μὴ λένε μᾶς προτρέψεις νὰ ζητιανεύωμε γιὰ νὰ ζοῦμε καὶ νὰ ντρέπωνται γι αὐτό,** παρουσιάζει τὸ πρᾶγμα σὰν ὀφειλή, αὐτούς τοὺς καλεῖ ἐργάτες κι ὅ,τι τοὺς δίνουν μισθό. Μὴ νομίσετε λέει, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία σας ἐκδηλώνεταί μὲ λόγους, ὅτι εἶναι μικρὴ ἢ εὐεργεσία ποὺ κάνετε. Γιατὶ ἔχει τοὺς κόπους τῆς καὶ ὅ,τι δώσουν ἐκεῖνοι ποὺ τὴ δέχονται, δὲν τὸ δίνουν χάρισμα ἀλλὰ **σὰν ἀμοιβή.** Γιατὶ ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς του. Αὐτὸ τὸ εἶπε, ὅχι ἐπειδὴ ἤθελε νὰ παρουσιάσῃ ὅτι ἀξίζουν τότο πολὺ οἱ ἀποστολικοὶ κόποι. Μακρὰ ἀπὸ τέτοια σκέψη. Ἀλλὰ καὶ γιὰ κείνους νομοθετεῖ νὰ μὴ ζητοῦν τίποτε περισσότερο καὶ αὐτούς ποὺ δίνουν θέλει νὰ πείσῃ ὅτι δὲν τὰ κάνουν ἀπὸ γενναιοδωρία ἀλλὰ γιὰ τὸ ὀφείλουν. Καὶ σ' ὅποια πόλη καὶ χωριὸ μπῆτε ἐξετάσετε ποιὸς εἶναι ἄξιος μέσα σ' αὐτὴ καὶ μείνετε ἐκεῖ ὥσπου νὰ φύγετε. Ἐπειδὴ σᾶς εἶπα· Ἀξίζει ὁ ἐργάτης τὴν τροφὴ του, τοὺς λέει δὲ σᾶς ἀνοιξα ὅλων τὶς θύρες. Ἀλλὰ κι ἐδῶ νὰ δείχνετε πολλὴ προσοχή. Αὐτὸ καὶ τὴ φήμη σας θὰ ὠφελήσῃ ἀλλὰ καὶ τὴ συντήρησή σας. Ἄν εἶναι ἄξιος θὰ σᾶς δώσῃ τροφὴ. Καὶ μάλιστα ὅταν δὲν τοῦ γυρεύετε τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα. Καὶ δὲν προστάζει νὰ ζητοῦν τοὺς ἄξιους μόνο ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἀλλάζουν σπίτια, ὥστε μήτε αὐτὸς ποὺ φιλοξενεῖ νὰ στενοχωρῆται μήτε οἱ ἴδιοι νὰ φημισθοῦν πὼς ζητοῦν τὸ καλὸ φαγητὸ καὶ τὴν ἀνεσὴ τους. Τὸ ἐφάνέρωσε αὐτὸ λέγοντας· Μένετε ἐκεῖ ὥσπου νὰ φύγετε. Βλέπετε πὼς **αὐτούς τοὺς κάνει διακριτικούς καὶ αὐτούς ποὺ τοὺς φιλοξενοῦν πρόθυμους,** δείχνοντας ὅτι αὐτοὶ εἶναι πιὸ πολὺ οἱ κερδισμένοι καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ὀφέλειας; Στὴ συνέχεια τὸ ἴδιο πάλι ἀναπτύσσοντας τοὺς λέει· Ὅταν μπαίνετε σ'

Ένα σπίτι θα τοῦ ἀπευθύνετε χαιρετισμό. Κι ἂν εἶναι ἄξιο τὸ σπίτι καλά. Εἶδεμὴ θα γυρίση σὲ σᾶς ὁ χαιρετισμὸς σας. Βλέπετε ὡς ποῖο σημεῖο φτάνουν οἱ συμβουλές του; Εἶναι πολὺ φυσικὸ, ἀφοῦ τοὺς προετοιμάζει γιὰ ἀγωνιστὰς τῆς εὐσέβειας καὶ κήρυκες τῆς οἰκουμένης. Κι ἔτσι δίνουντάς τους ἕνα πνεῦμα μετριοπάθειας καὶ κάνοντάς τους ἄξιους νὰ δεχτοῦν τὴ συμπάθειά τους λέει· Ὅταν βγαίνετε ἀπὸ τὸ σπίτι ἢ τὴν πόλη ἐκείνη πού τυχὸν δὲ θὰ σᾶς δεχτῆ καὶ δὲ θ' ἀκούσουν τὸ λόγο σας, τινάξετε τὴ σκόνη ἀπὸ τὰ πόδια σας. **Σὰς βεβαιώνων ὅτι περισσότερη ἀνοχὴ θὰ ἔχουν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως παρὰ ἢ πόλη αὐτή.** Τοὺς λέει· **Ἐπειδὴ διδάσκετε, μὴν περιμένετε γι' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ σᾶς χαιρετοῦν ἀλλὰ σεῖς πρῶτοι ν' ἀποδίδετε τιμὴ.** Κι ἔπειτα δείχνοντας ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ χαιρετισμὸ ἄδειο ἀλλὰ γιὰ εὐλογία τοὺς λέει· ἂν εἶναι ἄξιο τὸ σπίτι θα πάη σ' αὐτό. Ἄν ὅμως ὑβρίζη, πρώτη τιμωρία πού δὲν θα ἀπολαύση εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ δεύτερη θα πάθῃ τὴ συμφορὰ τῶν Σοδόμων. Καὶ τὶ σᾶς ἐνδιαφέρει ἐσᾶς ἢ τιμωρία τους; Θὰ ἔχετε τὰ σπίτια τῶν ἄξιων. Καὶ **ἡ συμβουλή, τινάξετε τὴ σκόνη ἀπὸ τὰ πόδια σας, τί νόημα ἔχει;** Ἦ γιὰ νὰ δείξουν ὅτι τίποτα δὲν ἐδέχτηκαν ἀπ' αὐτοὺς ἢ νὰ δοθῆ μαρτυρία γιὰ τὴ μακρὰ ὁδοιπορία τους, πού ἔκαναν γι' αὐτοὺς. Σεῖς ὅμως προσέξτε πῶς **δὲν τοὺς δίδει ἀκόμα ὅλα.** Οὔτε τοὺς παραχωρεῖ τὴν ἱκανότητα τῆς προγνώσεως, ὥστε νὰ μάθουν ποῖός εἶναι ἄξιος καὶ ποῖός ὄχι. Ἀλλὰ προστάζει νὰ παρητηροῦν, νὰ περιμένουν τὴν πεῖρα. Καὶ πῶς αὐτὸς ἔμεινε στοῦ τελώνη; Ἐπειδὴ ἔγινε ἄξιος μὲ τὴ μεταβολή του. Σεῖς ὅμως ἐξετάσετε πῶς ἀφοῦ τοὺς γύμνωσε ἀπ' ὅλα τοὺς τᾶδωσε ὅλα, ἀφοῦ τοὺς ἐπέτρεψε νὰ μένουν στὰ σπίτια τῶν μαθητῶν τους καὶ νὰ μπαίνουν σ' αὐτὰ χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτα. Ἐτσι κι ἀπὸ τὴν φροντίδα ἐλευθερώνονταν κι ἐκείνους τοὺς ἔπειθεν ὅτι ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴ σωτηρία τους, εἶχαν ἔλθει, ἀφοῦ δὲν ἔφερναν τίποτα καὶ ἀφοῦ **δὲν ζητοῦσαν τίποτα** περισσότερο ἀπὸ τ' ἀπαραίτητα κι ἀφοῦ δὲν πήγαιναν στὰ σπίτια ὅλων γενικά. **Δὲν ἤθελε νὰ λάμπουν ἀπὸ τὰ θαύματα μόνο ἀλλὰ καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἀρετὴ τους.** Γιατὶ **δὲν χαρακτηρίζει σὰν πνευματικὴ ζωὴ τίποτ' ἄλλο ὅσο τὴ λιτότητα καὶ τὴ δυνατὴ ἔλλειψη ἀναγκῶν.** Αὐτὸ τὸ γνῶριζαν καὶ οἱ ψευδοπόστολοι. Γι' αὐτὸ κι ὁ Παῦλος ἔλεγε· Γιὰ νὰ βρεθοῦν στὸ ἴδιο σημεῖο μ' ἐμᾶς, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού αὐτοὶ καυχοῦνται. Κι ἂν σὲ ξένο τόπο καὶ σ' ἄγνωστους ἀνθρώπους δὲν πρέπει νὰ ζητῆς τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὴν καθημερινὴ τροφή, πολὺ περισσότερο δὲν πρέπει, ἂν μένης σπίτι του.

στ'. Αὐτὰ ἄς μὴν τ' ἀκοῦμε μονάχα ἀλλὰ κι ἄς τὰ μιμούμαστε. Γιατὶ **δὲν ἔχουν λεχθῆ γιὰ τοὺς ἀποστόλους μόνο ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς κατόπιν ἀγίους.** Ἄς γίνωμε λοιπὸν ἄξιοι νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦμε. Γιατὶ ἀπὸ τὴ διάθεση ἐκείνων πού ὑποδέχονται ἔρχεται αὐτὴ ἡ εἰρήνη καὶ πάλι πετάει καὶ φεύγει. Δὲ γίνεται αὐτὸ μόνο ἀπὸ τὴν εἰλικρίνεια ἐκείνων πού τὴ διδάσκουν ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴν ἀξία ἐκείνων πού τὴν παίρνουν. Κι **ἄς μὴ θεωροῦμε μικρὴ ζημίαν νὰ μὴν ἀπολαύσωμε τὴν τέτοια εἰρήνη.** Αὐτὴν ὁ προφήτης προαναγγέλλει λέγοντας· Ὡραῖα τὰ πόδια αὐτῶν πού

εὐαγγελίζονται τὴν εἰρήνην. Ἐπειτα ἐρμηνεύοντας τὴν ἀξία τῆς πρόσθεσε, ἐκείνων ποὺ εὐαγγελίζονται τὰ ἀγαθὰ. Αὐτὴν καὶ ὁ Χριστὸς παρουσίασε, ὅτι εἶναι μεγάλη λέγοντας· Σᾶς ἀφήνω εἰρήνην, **τὴν εἰρήνην μου σᾶς δίνω**. Καὶ πρέπει νὰ κάνουμε τὸ πᾶν, ὥστε νὰ τὴν ἀπολαύσωμε καὶ στὸ σπίτι καὶ στὴν ἐκκλησία. Γιατὶ καὶ τὴν ἐκκλησία ὁ προϊστάμενος δίνει εἰρήνην. Καὶ τοῦτο γίνεται ἐκείνου τύπος καὶ πρέπει νὰ δεχώμαστε τὸν ἱερέα μὲ ὅλην τὴν προθυμία πρὶν ἀπὸ τὴν τράπεζα. Γιατὶ ἂν εἶναι βαρὺ νὰ μὴ μεταδίδῃς ἀπὸ τὴν τράπεζα, πολὺ βαρύτερο εἶναι ν' ἀποφεύγῃς ἐκεῖνον ποὺ μιᾶ. Γιὰ μᾶς κάθεται ὁ ἱερέας, γιὰ μᾶς ὁ δάσκαλος· μοχθοῦν καὶ ταλαιπωροῦνται. Τί θὰ μπορέσωμε λοιπὸν ν' ἀπολογηθοῦμε, ἀφοῦ δὲν τοῦ δίδομε μήτε τὴν φολοξενία ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἀκρόασή του; Σπίτι ὅλων εἶναι ἡ ἐκκλησία, κι ἀφοῦ μῆτε σεῖς ἐρχόμαστε ἐμεῖς διατηρῶντας τὸ παράδειγμα ἐκείνων. Γι' αὐτὸ καὶ εὐχόμαστε κοινὴ σ' ὅλους σας τὴν εἰρήνην εὐθὺς μόλις μποῦμε, σύμφωνα μὲ τὴ συνήθεια ἐκείνη. Κανένας λοιπὸν ὅταν μποῦν οἱ ἱερεῖς κι οἱ διδάσκαλοι ἄς μὴν εἶναι ἀδιάφορος οὔτε ἀπρόσεκτος· δὲν εἶναι μικρὴ τιμωρία γι' αὐτό. Γιατὶ ἐγὼ τουλάχιστον θὰ ἤθελα ἀμέτρητες φορές νὰ μῶ στὸ σπίτι κάποιου ἀπὸ σᾶς καὶ νὰ μὴν εὔρω φαγητό, παρὰ ἐδῶ νὰ μιῶ καὶ νὰ μὴ με ἀκοῦτε. Αὐτὸ εἶναι πῶς δυσάρεστο γιὰ μένα ἀπὸ ἐκεῖνο, ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι σπουδαιότερο. Τὰ μεγάλα κτήματά μας ἐδῶ βρίσκονται· ἐδῶ ὅλες μας οἱ ἐλπίδες. Τί ὑπάρχει ἐδῶ ποὺ δὲν εἶναι μεγάλο καὶ φρικτό; Γιατὶ ἡ τράπεζα αὐτὴ εἶναι πολὺ πῶς πολὺτιμη κι εὐχάριστη καὶ ὁ λύχνος ἀπὸ τὸ λύχνο. Καὶ γνωρίζουν πόσες ἀσθένειες ἐθεράπευσαν, ἀφοῦ ἄλειψαν μὲ τὸ ἅγιο ἔλαιο μὲ πίστη τὴν ὥρα ποὺ ἔπρεπε. Καὶ τὸ κιβώτιο αὐτὸ εἶναι ἀπὸ κεῖνο πῶς καλὸ καὶ πῶς ἀπαραίτητο, γιατί δὲν ἔχει ροῦχα ἀλλὰ ἐλεημοσύνη κλεισμένη μέσα. Κι ὅμως τὸ ἔχουν λίγοι ἀποχτήσῃ. Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ κλίνη καλύτερη ἀπὸ κείνη· ἡ ἀνάπαυση ποὺ δίνουν οἱ θεῖες Γραφές εἶναι πῶς εὐχάριστη ἀπὸ κάθε κλίνη. Κι ἂν εἶχαμε ἐπιτύχει τὴν ὁμόνοιά μας οὔτε ἄλλο σπίτι θὰ εἶχαμε ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴ. Κι ὅτι δὲν εἶναι δύσκολο αὐτὸ ποὺ εἶπα, τὸ μαρτυροῦν οἱ τρεῖς καὶ πέντε χιλιάδες ποὺ εἶχαν ἀποκτήσῃ ἓνα σπίτι καὶ μιὰ τράπεζα καὶ μιὰ ψυχὴ. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπέχομε πολὺ ἀπὸ τὴν ἀρετὴν ἐκείνων καὶ κατοικήσαμε σὲ χωριστὰ σπίτια, τουλάχιστον ὅσες φορές μαζευόμαστε ἐδῶ, ἄς τὸ κάμωμε μὲ προθυμία. Ἄν εἴμαστε στὰ ἄλλα φτωχοὶ καὶ ἀσήμαντοι, σ' αὐτὰ εἴμαστε πλούσιοι. Γι' αὐτὸ ἐδῶ τουλάχιστο ὅταν ἐρχώμαστε σὲ σᾶς νὰ μᾶς δέχεστε μὲ ἀγάπη. Κι ὅταν πῶ «*Εἰρήνην σὲ σᾶς*», καὶ σεῖς ἀπαντήσετε καὶ «*στὸ πνεῦμα σου*», μὴν τὸ λέτε μὲ τὴ φωνὴ μονάχα ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ διάθεσή σας, ὄχι μὲ τὸ στόμα ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχὴ. Κι ἂν ἐδῶ εὔχεσαι «*εἰρήνην*» καὶ «*στὸ πνεῦμα σου*», κι ἔξω μὲ πολεμᾶς ἐξευτελίζοντας καὶ κατηγορῶντας με, περιλούοντάς με κρυφὰ μὲ χίλιες κατηγορίες, τί εἰρήνην εἶναι αὐτή; Ἐγὼ ὡς τόσο κι ἂν μύριες φορές μὲ κατηγορήσεις, μὲ καθαρὴ καρδιὰ σοῦ δίνω τὴν εἰρήνην, μὲ εἰλικρινῆ διάθεση καὶ ποτὲ δὲν μπορῶ νὰ πῶ γιὰ σᾶς κάτι τὸ κακό· γιατί ἔχω πατρικὴ καρδιά. Κι ἂν σᾶς ἐπιπλήξω κάποτε, τὸ κάμω ἀπὸ ἐνδιαφέρον. Σεῖς ὅμως ποὺ μοῦ κάνετε κακὸ στὰ κρυφὰ καὶ δὲ μὲ δέχεσθαι στὸ σπίτι τοῦ Κυρίου, φοβοῦμαι μὴ μεγαλώσετε πάλι τὴ λύπη μου. Ὅχι γιατί μὲ βρῖσατε καὶ μὲ διώξατε ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀποκρούσατε τὴν εἰρήνην καὶ ἐπισύρατε ἀπάνω σας τὴ βαρεῖα τιμωρία. Κι ἂν ἐγὼ δὲν τινάξω τὴ σκόνη κι ἂν δὲν στραφῶ σὲ ἄλλους, ἡ ἀπειλὴ μὲνει ἀμετακίνητη. Πολλὲς φορές ἐγὼ σᾶς εὐχόμαι

τὴν εἰρήνη καὶ ποτὲ δὲν θὰ σταματήσω νὰ τὸ κάνω. Κι ἂν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὕβρεις δὲ μὲ δεχτῆτε κιόλας, οὔτε τότε δὲ τινάζω τὴ σκόνη. Ὅχι ἐπειδὴ παρακούω τὸν Κύριο ἀλλὰ ἐπειδὴ ποθῶ πολὺ τὴν σωτηρία σας. Ἐξ ἄλλου δὲν ἔπαθα καὶ τίποτα γιὰ σᾶς, οὔτε μακρὸ ταξίδι ἔκανα, οὔτε ἦρθα μὲ τὸ ἐξωτερικὸ ἐκεῖνο καὶ τὴν ἀκτημοσύνη -γι' αὐτὰ κατηγορῶ τὸν ἑαυτὸ μου πρῶτα- οὔτε χωρὶς παπούτσια οὔτε χωρὶς δεῦτερο χιτῶνα. Γι' αὐτὸ ἴσως, κι ἐσεῖς ὑστερεῖτε. Αὐτὸ ὅμως δὲν σᾶς φθάνει γιὰ τὴν ἀπολογία σας. Τὸ δικό μου σφάλμα εἶναι μεγαλύτερο, δὲν βοηθεῖ ὅμως τὴ συγχώρησή σας.

Ζ΄. Τότε τὰ σπίτια ἦσαν ἐκκλησίες τώρα ἡ ἐκκλησία ἔγινε σπίτι. Δὲν μπορούσες τότε νὰ πῆς κανένα βιοτικὸ στὸ σπίτι· δὲν μπορείς τώρα κανένα πνευματικὸ νὰ πῆς στὴν ἐκκλησία, ἀλλὰ κι ἐδῶ μεταφέρετε τὴν ἀγορά. Κι ἐνῶ μιλάει ὁ Θεὸς δὲν ἀκοῦτε σιωπηλὰ ἀλλὰ τὰ ἀντίθετα πράγματα ἀναμειγνύετε καὶ μακάρι αὐτὰ νὰ σᾶς ἀφοροῦσαν ἀλλὰ σεῖς λέτε κι ἀκοῦτε αὐτὸ πὸν καμμιά σχέση δὲν ἔχει μαζὶ σας. Γι' αὐτὸ θρηνῶ καὶ δὲν παύω. Οὔτε εἶναι δυνατὸ ν' ἀλλάξω αὐτὸ τὸ σπίτι ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ μένω ἐδῶ, ὥσπου νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτή. Δεχθῆτε μας λοιπὸν, ὅπως ὁ Παῦλος πρόσταξε. Δὲν εἶχε γιὰ τραπέζι μιλήσει τότε ἀλλὰ γιὰ γνώμη καὶ ψυχὴ. Αὐτὸ κι ἐγὼ ζητῶ ἀπὸ σᾶς, τὴν ἀγάπη, τὴ φιλία, τὴ θερμὴ καὶ γνήσια. Κι ἂν δὲν τὸ ἀνέχεστε αὐτό, ἀγαπήσετε τουλάχιστον τὸν ἑαυτὸ σας τὸν ἴδιο ἀφήνοντας τὴν ἀδιαφορία πὸν σᾶς κατέχει. Εἶναι ἀρκετὸ αὐτὸ καὶ θὰ μὲ παρηγορήσει, ἂν σᾶς δῶ νὰ προκόβετε καὶ νὰ γίνεσθε καλύτεροι. Ἔτσι κι ἐγὼ θὰ σᾶς δεῖξω μεγαλύτερη ἀγάπη. Ἄν καὶ μ' ἀγαπᾶτε λιγώτερο μὸλο πὸν σᾶς ἀγαπῶ πὸν πολύ. Πολλὰ εἶναι ὅσα μᾶς ἐνώνουν. Μπροστὰ μας εἶναι τὸ ἴδιο τραπέζι, ἕνας Πατέρας μᾶς γέννησε, ὅλοι προκαλέσαμε τοὺς ἴδιους πόνους τῆς γέννας, εἴμαστε ὅλοι ἀπὸ τὴν ἴδια ζύμη, ἀλλὰ καὶ μᾶς δόθηκε νὰ πίνωμε ἀπὸ τὸ ἴδιο ποτήρι. Γιατὶ θέλοντας Ὁ Πατέρας νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν ἀγάπη μεταξὺ μας μηχανεύτηκε κι αὐτό, νὰ πίνωμε ἀπὸ τὸ ἴδιο ποτήρι. Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἀντάξιος τῶν ἀποστόλων. Τὸ ὁμολογῶ καὶ δὲ θὰ μπορούσα νὰ τὸ ἀρνηθῶ· οὔτε τῆς σκιάς τοὺς ἄξιοι δὲν εἴμαστε. Σεῖς ὅμως νὰ κάνετε ὅ,τι πρέπει. Δὲν μπορεί αὐτὸ νὰ σᾶς ντροπιάσει, ἀλλὰ νὰ ὠφελήσῃ πὸν πολύ. Ὅταν καὶ σ' ἀνάξιους ἀνθρώπους δεῖξετε τόσο μεγάλη ἀγάπη καὶ ὑπακοή, τότε ἡ ἀμοιβὴ σας θὰ εἶναι μεγαλύτερη. **Οὔτε σᾶς λέω δική μου γνώμη,** γιατί δὲν ἔχετε δάσκαλο στὴ γῆ. **Ὁ, τι μᾶς παραδόθηκε, δίνουμε.** Κι ἐνῶ δίνουμε, τίποτα παρὰ πάνω ἀπὸ σᾶς δὲ ζητοῦμε παρὰ μόνον τὴν ἀγάπη σας. Ἄν εἴμαστε ἀνάξιοι καὶ γι' αὐτὸ, θὰ γίνωμε γρήγορα ἄξιοι ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας πρὸς σᾶς. Ἄν καὶ ἔχωμε διαταγὴ νὰ μὴν ἀγαποῦμε μόνον ὅσους μᾶς ἀγαποῦν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθρούς μας. Ποιὸς λοιπὸν εἶναι ὁ τόσο σκληρὸς καὶ ἄγριος πὸν δέχτηκε ἕνα τέτοιο νόμο καὶ θὰ ἀποστραφῆ καὶ θὰ μισήσῃ ὅσους τὸν ἀγαποῦν, ἀκόμα κι ἂν γεμίσουν τὴν ψυχὴ του μύριες κακίες; Κοινωνήσαμε σὲ τραπέζι πνευματικὸ, ἄς κοινωνήσωμε καὶ σὲ ἀγάπη πνευματικὴ. Γιατὶ ἂν οἱ λησταὶ πὸν παίρνουν μερίδιο ἀπὸ λάφυρα ξεχνοῦν τὸ χαρακτῆρα τους, τὴν ἀπολογία θὰ κάνωμε ἐμεῖς, πὸν ἐνῶ κοινωνοῦμε ἀδιάκοπα τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, δὲν μιμούμαστε μήτε ἐκείνων τὴν ἡμεράδα; Σὲ πολλοὺς ὅμως στάθηκε ἀρκετὸ νὰ τοὺς ἐνώση σὲ

φιλία, όχι τὸ τραπέζι μόνο ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι ἦσαν ἀπὸ τὴν ἴδια πόλη. **Κι ἐμεῖς ὅταν ἔχωμε τὴν ἴδια πόλη, τὸ ἴδιο σπίτι, τὸ τραπέζι τὸ δρόμο, τὴ θύρα, τὴν ἴδια ρίζα καὶ ζωὴ καὶ ἀρχηγὸ καὶ βοσκὸ τὸν ἴδιο καὶ βασιλιὰ καὶ δάσκαλο καὶ κριτὴ καὶ πλάστη καὶ πατέρα καὶ ὅταν τὰ ἔχωμε ὅλα κοινά, πὼς θὰ γινώμαστε ἄξιοι συγγνώμης, ὅταν χωρίζομαστε ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο;** Μήπως ζητᾶτε τὰ θαύματα, πὺ μπαίνοντας ἔκαμαν ἐκεῖνοι, λεπροὶ νὰ καθαρίζωνται καὶ νὰ ἐκδιώκωνται δαίμονες καὶ νὰ ἀνασταίνωνται νεκροί; Ἀλλὰ κι αὐτὸ εἶναι δεῖγμα τῆς ἀνωτερότητός μας καὶ τῆς ἀγάπης, νὰ μὴν πιστεύωμε δηλαδὴ στὸ Θεὸ μὲ ἀποδείξεις. Γιατὶ βέβαια γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ μ' ἄλλα ἀκόμα ἔπαυσε ὁ Θεὸς τὰ θαύματα. **Τώρα δὲν γίνονται θαύματα κι ὅμως ὅσοι ἔχουν εὐεργετηθῆ μὲ ἄλλα χαρίσματα εἴτε μὲ σοφία, εἴτε μ' εὐλάβεια, δὲν κρύβουν τὴν κενοδοξία τους, ὑπερηφανεύονται, χωρίζουν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο. Ἄν γίνονται καὶ θαύματα θὰ ἔμενε τίποτα πὺ νὰ μὴ χωρίζοταν;** Καὶ ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπλῆ σκέψη τὸ μαρτυροῦν οἱ Κορίνθιοι πὺ χωρίστηκαν σὲ πολλὰ παρατάξεις. **Μὴ ζητᾶτε λοιπὸν θαύματα ἀλλὰ ψυχικὴ ὑγεία.** Μὴ ζητᾶτε νὰ δῆτε ν' ἀνασταίνεται ἕνας νεκρὸς, ἀφοῦ μάθατε ὅτι θ' ἀναστηθῆ ὅλη ἡ οἰκουμένη. Μὴ ζητᾶτε νὰ δῆτε νὰ θεραπεύεται ἕνας τυφλὸς ἀλλὰ κοτάξετε πὼς ὅλοι βρῆκαν καλύτερη καὶ χρησιμότερη ὄραση. Καὶ μάθετε καὶ σεῖς νὰ παρατηρῆτε μὲ σωφροσύνη καὶ διορθώσετε τὰ μάτια σας. Γιατὶ **ἄν ζούσαμε ὅλοι ὅπως ἔπρεπε, θὰ μᾶς ἐθαύμαζαν οἱ εἰδωλολάτρες περισσότερο ἀπ' ὅ, τι ἐκεῖνους πὺ θαυματουργοῦν.** Γιατὶ τὰ θαύματα παρακολουθοῦνται πολλὰς φορὲς ἀπὸ τὴν ὑποψία ὅτι εἶναι φαινομενικά ἢ κρύβουν πονηρία, μ' ὅλο πὺ τὰ δικά μας δὲν εἶναι ὅμοια. **Ἡ καθαρὴ ζωὴ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ δεχθῆ τέτοια μεταχείριση ἀλλὰ ἡ ἀπόκτηση τῆς ἀρετῆς κλείνει ὅλων τὰ στόματα.**

ἡ'. Γι' αὐτὴ λοιπὸν ἄς φροντίζωμε. Τῆς ἀρετῆς ὁ πλοῦτος εἶναι μέγας καὶ τὸ θαῦμα τῆς ἐξαιρετικό. **Αὐτὴ παρέχει τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία** καὶ κάνει ὥστε νὰ παρουσιάζεται αὐτὴ μέσα στὴ δουλεία. Δὲν ἀπαλλάσσει βέβαια ἀπὸ τὴν δουλεία ἀλλὰ ἐνῶ εἴμαστε δούλοι μᾶς παρουσιάζει καλύτερους ἀπὸ ἐλεύθερους πὺ εἶναι σημαντικώτερο ἀπὸ τὴν παραχώρηση τῆς ἐλευθερίας. Δὲν κάνει πλοῦσιο τὸ φτωχὸ ἀλλὰ τὸν παρουσιάζει μέσα στὴ φτώχεια τοῦ πῶ εὐπορο ἀπὸ τὸν πλοῦσιο. Ἄν θέλη κάποιος νὰ κἀνη καὶ θαύματα, ἄς ἐλευθερωθῆ ἀπὸ ἁμαρτήματα καὶ θὰ κατορθώσῃ τὸ πᾶν. **Εἶναι μέγας δαίμονας ἡ ἁμαρτία, ἀγαπητοί, κι ἄν βγάλης αὐτὴν κάνεις κατόρθωμα μεγαλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνους πὺ διώχνουν μύριους δαίμονες.** Ἀκοῦστε τὸν Παῦλο νὰ μιλήη καὶ νὰ θέτῃ στὴν πρώτη μοῖρα τὴν ἀρετὴ κι ὄχι τὰ θαύματα. Ζηλέψετε λέγει, τὰ χαρίσματα τὰ καλύτερα. Καὶ σᾶς δείχνω ὀλοκάθαρα τὸ δρόμο. Κι ὅταν πρόκειται νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ δρόμο αὐτό, δὲ μιλάει γι' ἀνάσταση νεκρῶν οὔτε γιὰ καθάρισμα λεπρῶν, οὔτε ἄλλα παρόμοια. Ἄντι γιὰ ὅλα αὐτὰ μιλάει γιὰ τὴν ἀγάπη. Ἀκοῦστε καὶ τὸ Χριστὸ πὺ λέει· Μὴ χαίρετε γιὰ σᾶς ὑπακούουν τὰ δαιμόνια ἀλλὰ γιὰ τὸ ὄνοματά σας γράφτηκαν στοὺς

οὐραναούς. Καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὸ τοῦτο· Πολλοὶ θὰ μοῦ ποῦν ἐκείνη τὴν ἡμέρα· Δὲν προφητεύσαμε στ' ὄνομά σου καὶ δὲ βγάλαμε τὰ δαιμόνια καὶ δὲν κάναμε θαύματα πολλά; Καὶ τότε θὰ τοὺς ὁμολογήσω, **δὲ σᾶς γνωρίζω**. Κι ὅταν ἦταν νὰ σταυρωθῆ, κάλεσε τοὺς μαθητὰς του καὶ τοὺς εἶπε· **Μὲ τοῦτο θὰ καταλάβουν ὅλοι πὼς εἴστε μαθηταὶ μου**· ὅχι ἂν βγάζετε δαιμόνια ἀλλὰ ἂν ἔχετε ἀγάπη μεταξὺ σας. Καὶ πάλι· Μὲ αὐτὸ θὰ καταλάβουν ὅλοι ὅτι σὺ μ' ἔστειλες, ὅχι ἂν αὐτοὶ σηκώνουν νεκροὺς ἀλλὰ ἂν εἶναι ἐνωμένοι. Γιατὶ ἡ δύναμη τοῦ θαύματος πολλὰς φορὲς ἄλλον ὠφέλησε κι ἐκεῖνον ποὺ τὴν ἔχει τὸν ἔβλαψε σπρώχνοντάς του **στὴν ἀνοησία καὶ τὴν κενοδοξία** ἂν καὶ μὲ κάποιον ἄλλον τρόπο στὰ καθημερινὰ ἔργα ὅμως δὲν χωρεῖ τέτοια ὑποψία ἀλλὰ κι αὐτοὺς ποὺ τὰ πράττουν ὠφελοῦν καὶ πολλοὺς ἄλλους. Αὐτὰ λοιπὸν ἄς πράξωμε μὲ πολλὴ φροντίδα. **Ἄν τὴ σκληρότητά σου τὴν μεταβάλης σὲ ἐλεημοσύνη, τότε τὸ νεκρωμένο χέρι ζωοποιεῖς**. Ἄν ἀφήσης τὰ θέατρα καὶ πηγαίνης στὴν ἐκκλησία, τότε διώρθωσες τὸ κουτσὸ πόδι. Ἄν πάρης τὰ μάτια σου ἀπὸ τὴν πόρνη καὶ τὴν ξένη ὀμορφιά, ἦσαν τυφλὰ καὶ τὰ ἀνοιξης. Ἄν στὴ θέση τῶν σατανικῶν τραγουδιῶν μάθης ψαλμοὺς πνευματικούς, ἦσουν βουβὸς κι ἀπόκτησες τὴν ὀμιλία. Αὐτὰ εἶναι τὰ πιὸ μεγάλα θαύματα. Αὐτὰ εἶναι τὰ θαύματα ποὺ δὲν τὰ περιμένομε. Ἄν αὐτὰ τὰ θαύματα πραγματοποιοῦμε ἀδιάκοπα θὰ γίνωμε κι ἐμεῖς μ' αὐτὸν τὸν τρόπο μεγάλοι καὶ θαυμαστοὶ καὶ τοὺς κακοὺς ὅλους θὰ τοὺς σύρωμε στὴν ἀρετὴ καὶ θ' ἀπολαύσωμε τὴ μέλλουσα ζωὴ. Αὐτὴν μακάρι ὅλοι μας νὰ ἐπιτύχωμε μὲ τὴ χάρη καὶ τὴ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

("Πατερικὸν Κυριακοδρόμιον" Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονυσίου, Τόμος Δεύτερος, Ἀθῆναι 1969, σελ.185-203)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: anavaseis.blogspot.com)